

til Dels forstaa, at Flertallet har taget den Stilling, det har, og jeg kan jo ikke nægte, at jeg med nogen Harmе over for den højtærede Minister har set Resultatet af disse Forhandlinger. Thi det er min Overbevisning, netop paa Grund af den Velvilje, der var til Stede hos alle Medlemmer af Udvalget og i det hele taget her i Salen — det kan jo være, min Overbevisning er fejl — men jeg tror, at Sagen kunde være ført igennem, naar Ministeren ikke havde stillet sig saaledes, som han har gjort. Thi det er jo ganske sikkert, at hvor meget jeg end ønsker, at Lovforslaget bliver vedtaget, saa kan man jo ikke andet end føle Harmе ved at skulle vedtage et Lovforslag, der er fremsat af Ministeren, efter at han paa dobbelt Maade har vist fuldstændig Hensynsløshed over for den bestaaende Lovgivning. Thi det kan ikke nægtes, at saaledes som Loven blev vedtagen i Fjor, skulde efter de trufne Aftaler Herredsfogden i Skads Herred have været konstitueret paa Øen. Aftalen var saaledes i Udvalget i Fjor, da Loven blev vedtagen. Indenrigsministeren gik straks loyalt ind paa det, men jeg erkender, at den højtærede Justitsminister tog sin Reservation, idet han sagde: Jeg reserverer mig i enhver Henseende min eller den fremtidige Justitsministers Stilling. Men fordi han reserverede sig sin Stilling, følger ikke deraf, at han absolut skal gøre det modsatte af, hvad Loven siger. Hvad var der i Vejen for, at han kunde have konstitueret Byfogden i Esbjerg ovre paa Fanø? Jeg vil indrømme, at jeg personlig hellere vilde have, at der blev konstitueret, som sket er, en anden, men saa maa Ministeren i det mindste kunne vise, at det ikke just har været hans Hensigt paa enhver Maade at tilside sætte Loven, og at han i det mindste vilde følge den anden Lov, som er fremhævet af Ordføreren for Flertallet, nemlig § 6 i Loven af 26de Marts 1870, hvor det udtrykkelig staar, at den Embedsmand, som konstitueres i et Embede, kun maa faa Halvdelen af dettes Indtægter; men Ministeren gaar her hen og ansætter ham med den fulde Indtægt. Det er en Illustration til den Maade, hvorpaa der regeres her i Landet, efter at Provisorismen er bleven sat til Højbords; selv hvor Ministeren med den største Nytte for sig selv og for Sagen kunde have fulgt Loven, skal den partout tilsidesættes.

Jeg skal ikke komme videre ind paa Sagen; jeg agter, som sagt, at stemme med Mindretallet og haaber, at saa mange Med-

lemmer som muligt ville stemme med det. Men inden denne Sag gaar til Ende, maa det dog være mig tilladt at gøre en Bemærkning, som jeg ikke vilde fremkomme med ved 1ste Behandling for ikke paa nogen mulig Maade at gøre noget, der kunde stille Udvalget fjendtlig over for Sagen eller over for den ærede Minister (*Justitsministeren* [Rump]: *Det søger De grundig at gøre*). Hvad behager? Jeg synes, at Ministeren takkede mig for det; ja, det har han ogsaa Grund til, men jeg kan dog ikke paa Grund af denne Tak tilbageholde de Ord, som jeg anser mig for nødtvungen til at fremkomme med. Det er i Anledning af nogle Ytringer i Motiverne, at jeg finder mig beføjet til at nedlægge en aldeles bestemt Protest. — Ytringer, som i sig selv ere højst saarende for en stor Klasse af Beboerne i Esbjerg By. Om jeg end ganske vist vil indrømme, at denne Klasse, nemlig Esbjerg Bys Sagførere, med Ro kan se bort fra den Slags Fornærmelser, som en Embedsmand, en underordnet Embedsmand har tilladt sig imod dem i sit Sprog, maa jeg dog som Repræsentant for Byen paatale det og nedlægge Protest. Der er afkrævet den paagældende Embedsmand — det er den konstituerede Dommer paa Fanø — Erklæring om Lovforslaget, og der udtales da i Motiverne følgende — den ærede Formand vil maaske tillade mig at oplæse et lille Stykke deraf —: „Naar Forretningernes Antal i Løbet af de senere Aar er vokset saa stærkt, skyldes dette ifølge den konstituerede Embedsmands Udtalelse navnlig tvende Omstændigheder, nemlig dels Etableringen af Aktieselskabet „Fanø Nordsøbad“ og dels den Omstændighed, at der tæt ved Fanø er opvokset en saa stor By som Esbjerg, hvor der er bosat et stort Antal Sagførere; som ogsaa have faaet Indpas paa Øen.“ Nu har jeg ganske vist hørt, at der er mange Steder omkring paa Øerne i det danske Archipel, hvor Rotterne have faaet Indpas, og hvor man føler sig generet af dem, men naar man saaledes sammenligner Sagførere med den Slags Indvandring, naar man bruger et saadant Udtryk, som at Forretningerne tiltage paa Grund af, at Esbjerg Sagførere have faaet Indpas paa Øen, naar en saadan lille Spire til en Pascha som den Mand, der er ansat nede paa Fanø, tillader sig et saadant Sprog over for en hel Stand, synes jeg nok, at det er et temmelig stærkt Stykke. Jeg har i det mindste den Opfattelse, at Sagførerstanden her i Landet er lige saa hæderlig som enhver anden Stand og for Resten som enhver Sagfører-